

По туй време глашатаи разгласили по цѣлото царство: „Царската дъщеря търси момъкъ да се жени. Който ѝ направи златенъ дворецъ за три дена, него ще си вземе.“

Никой момъкъ не се наелъ да построи златенъ дворецъ за три дена.

Отишло момчето съ чудната кутийка при царя и рекло:

— Царю честити, азъ се наемамъ да построя двореца. Разсмѣъ се царьтъ. Рекълъ му:

— Ехъ, момко, такива прочути майстори не се наеха

човѣкъ. Каквото му поискашъ, дава ти го начаса.

Момчето пустнало жабата. Следъ малко изъ водата се показалъ голѣмъ жабокъ съ корона на главата. Той държалъ въ уста скъжпоценна кутийка.

Взело я момчето и право при майка си.

То близнало кутийката. Единъ черъ човѣкъ изкочиълъ изъ нея, поклонилъ се и рекълъ:

— Какво искашъ, господарю?

Смаяла се майката, а момчето казало:

— Искамъ да оздравѣе майка ми и да ни донесешъ нѣщо за ядене.

Тозчасъ майката оздравѣла, и въ стаята се явила богата трапеза съ хубави ястия. Наяли се майката и момчето. Нагостили кученцето и котенцето.

На другия денъ пакъ ги на хранила скъжпоценната кутийка.

Заживѣли си майката и синътъ отъ хубаво по-хубаво.